

BARBARA PARK

Furfangos Fruzsi Bé

és a
süteménynyeremény

Megszeretteti
az olvasást
a gyerekekkel.
– Publishers Weekly

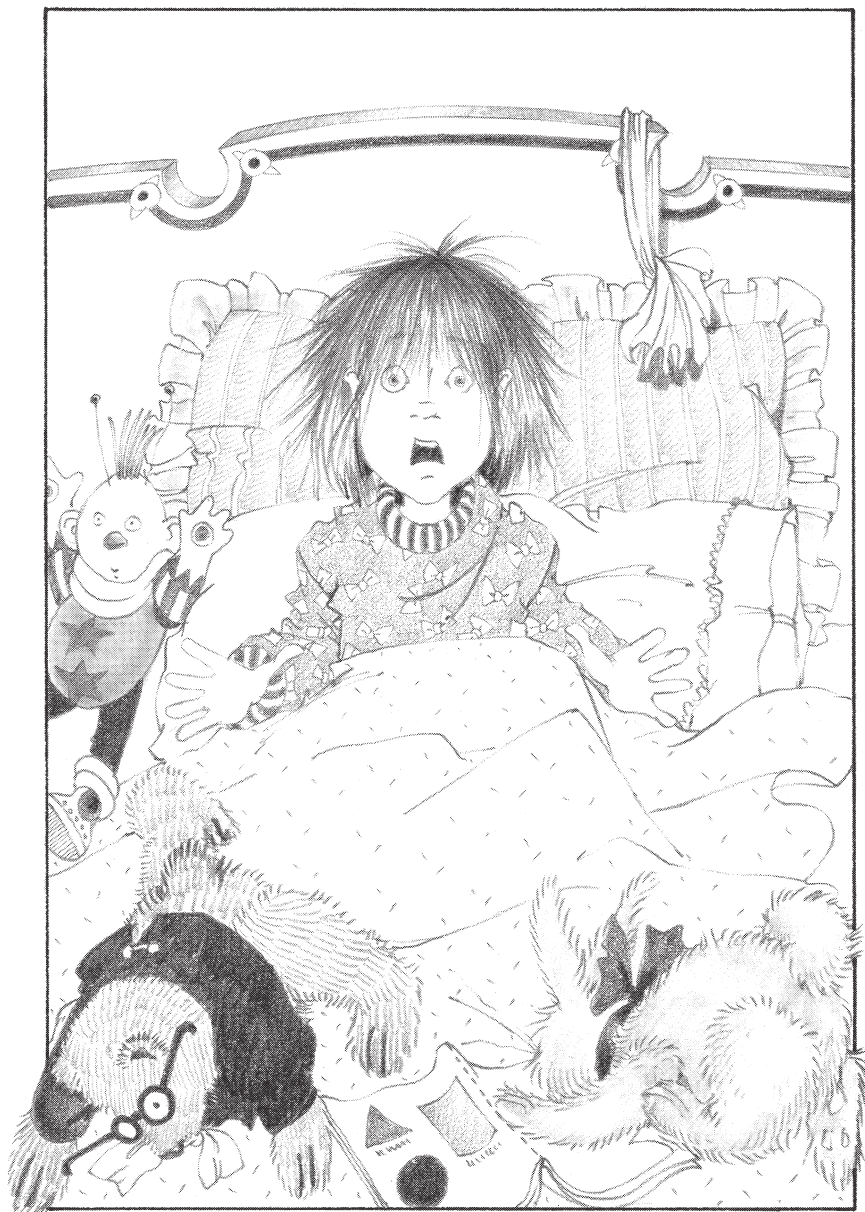
BARBARA PARK

Furfangos Fruzsi Bé
és a süteménynyeremény

Könyvmolyképző Kiadó
Szeged, 2018

Tartalomjegyzék

1. A legeslegjobb győztes	7
2. Ugrabugra verseny és amőba	17
3. Amit a karneválról tudni kell	26
4. Nagy gyakorlás	34
5. Ostoba, buta karneváli játékok	43
6. Telitalálat	52
7. Győzelem!	62
8. A legesleghasznosabb süti, amit szeretek	70

1. fejezet

A legeslegjobb győztes

A nevem Furfangos Fruzsi Bé. A Bé az tulajdonképpen Beatrix, a második nevem. De nem tetszik a Beatrix. Úgy viszont tetszik, hogy Bé. Iskola-előkészítőbe járok. A délutániba. A délutáni osztály jobb, mint a reggeli. Azért, mert későn kelhetünk. És nézhetünk mesét. És tudod mit? Ma a kisöcsém, akit Olinak hívnak, túl korán ébresztett fel. A cumisüvegért kiabált. De

nem aranyosan kiabált. Úgyhogy meg kell fegyelmezni, azt hiszem. Felültem az ágyamban.

– HÉ! FOGD BE A SZÁDAT! – kiabáltam rá.
Anyu kinyitotta gyorsan az ajtót.

Mérgesen nézett rám.

– Fruzsi Bé! Mit képzelsz, mit csinálsz? – kiabálta mérgesen.

Elbújtam a lepedőm alá.

– Azt hiszem, fegyelmezek – mondtam hal-
kan.

– Kérlek, Fruzsi Bé! Ma ne! – mondta anyu.
– Ma apu és én azt szeretnénk, ha a legjobb viselkedésedet vennéd elő. Mindketten korán megyünk ma dolgozni, és Miller papa jön, hogy vigyázzon rátok.

Éppen akkor hallottam a bejárati ajtót nyílni.

– NAGYPAPA! EZ MILLER FERI PAPA! – kiabáltam.

Kiugrottam az ágyból, és elészaladtam. Csak kár, hogy papa nem látta, hogy jövök, és véletlenül belefejeltem a hasába.

Miller papa azt kiabálta:

– Uufff!

És kettégörnyedt. Aztán én, anyu és apu segítettünk neki elsétálni a kanapéhoz.

Apu mérgesen nézett rám.

– Hányszor mondtuk el neked, hogy ne rohangálj a házban? – mondta.

Próbáltam megszámolni a kezemen.

– Millió-billiószer, azt hiszem.

De csak találgattam.

Azután anyu az ölébe ültetett, és elmondta Miller Feri papának a rám vonatkozó felügyeleti utasításokat.

A felügyeleti utasítások mind az a dolog, amit nekem nem szabad.

Például nem mászunk fel a hűtőszekrény tetejére.

És nem rúzsozzuk ki a kutyát, akit Buksinak hívnak.

És nem nyalatunk Olival krumplit. Még akkor sem, ha ő azt annyira nem bánta.

A felügyeleti utasítások után anyu és apu puszival köszönt el.

És elmentek dolgozni.

És jó magasra ugrottam a levegőbe.

– Ó ez az! Ó ez az! Elmentek! Úgyhogy te és én most mókázhatunk! Ugye papa? Ugye?

Besiettem a konyhába, és felmásztam a hűtőszekrényre.

– HÉ, PAPA! GYERE, NÉZD, HOL VAGYOK!

Miller papa bejött a konyhába.

– Nézd! Nézd, milyen magasan vagyok! Most én lehetek a király. És ez a trónom. És te vagy

a szolgám, akit Pinkie-nek hívnak. És hoznod
kell nekem dolgokat. És még a fejedre is csap-
hatok a kardommal.

Miller papa leemelt a hűtőszekrényről. Visszatett a földre.

– Csakhogy én erre nem adtam engedélyt, Pinkie – mondtam.

– Sajnálom, kicsim, de hallottad a szabályokat – mondta Miller papa. – És amúgy is be kell fejeznem Oli reggeli etetését.

Visszament a nappaliba.

– Hé, papa! Most egy remek ötletet adtál nekem! Mert én is reggelizni fogok. De én meg tudom csinálni magamnak.

Gyorsan előszedtem a hozzájavalókat. A hozzájavalók azok a dolgok, amiket fel kell használni a reggelihez.

Mint kis tálka.

A kanál.

A müzli.

És a tej.

Csakhogy a tejesdoboz nagyon is túl nehéz volt nekem. Úgyhogy csak a narancslevet szedtem elő, inkább.

Letettem a müzlistálkát a földre. És telis-tele öntöttem narancslével.

Majd teletömtem vele a számat.

– Nyami! – mondtam. – Ez a legfinomabb reggeli, amit valaha ettem. Csak azt leszámítva, hogy igazából nem is volt olyan finom.

Éppen akkor jött be Miller papa a konyhába. Azt mondta, nem eszünk a padlón.

– Igen, de én nem szeretek a nagy széken ülni – mondtam. – Mert kicsi vagyok, és nem érem el az asztalt. És ezért anyu mindig alám teszi a telefonkönyvet.

Csakhogy attól mindig fáj a hátsóm.

Papa ránézett a tálkámra.

– Mi a csudát eszel? – kérdezte.

– Müzlit és narancslevet – mondtam neki. – Nagyon is finom. Azt leszámítva, hogy kicsit hányni fogok tőle, azt hiszem.

Akkor Miller papa kinyitotta a hűtőt, hátha talál nekem valami jobb reggelit.

– Mit szólsz egy kis gyümölcsöshöz? – kérdezte.

– Igen! – kiabáltam. – Gyümölcs jöhet! Mert a gyümölcs a legeslegjobb dolog, amit nagyon szeretek.

Szépen feltartottam a kezem.

– Szeretnék kérni egy kis banánt, egy kis barackot és egy kis epret.

Úgyhogy Miller papa felszeletelte az összes gyümölcsöt egy tálkába.

És megengedte, hogy a nappaliban egyem meg. A tv előtt!

Pedig ezt nekem nem szabad! De nem mondjuk el anyunak!

És ez is egy jó móka!

Reggeli után Oli baba szundított egyet. És Miller papa meg én kártyáztunk. Én nyertem, ötször egymás után!

Mert úgy rendeztem a kártyáimat, hogy Miller papa folyton kihúzta a rossz kártyát.

Miller Feri papa nem jó a kártyában, szerintem.

Én és ő még sok más játékot is játszottunk.

Az egyiknek az a neve, ki tud a leggyorsabban ugrálni. A másik, ki tud a legtovább egy lábon ugrálni.

És még amőbáztunk is.

És tudod mi van? Én nyertem az összeset!

– Én vagyok a legeslegjobb győztes az egész világon! – mondtam.

És beszaladtam a szobámba, hogy elkészüljek, mert megyünk az iskolába.

Először is, felvettem a kedvenc pöttyös nadrágomat.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha öröme és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatom veled.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

Aztán megkerestem a kedvenc pulóveremet, amin a tehén van. A szennyeskosárban volt. De még csak büdi sem volt.

Azután az ujjammal megfésültem a hajamat. És fogat mostam. De nem összevissza.

Papa csinált nekem szendvicset ebédre. Sajtos volt, és az egészszet megettem. Aztán megpusziltam. És vidáman ugráltam az iskolabuszhoz.

– ÉN VAGYOK A LEGESLEGJOBB GYŐZTEEES. ÉN VAGYOK A LEGESLEGJOBB GYŐZTEEES! – énekeltem jó hangosan.

Mert győzni a legviccesebb dolog, és szeretem.